

ČESKÁ REPUBLIKA
R O Z S U D E K
J M Ě N E M R E P U B L I K Y

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Milady Haplové a soudců JUDr. Evy Lukotkové a JUDr. Jany Kubenové v právní věci žalobkyně **L.B.**, nar., st. příslušnost Ukrajina, t.č. bytem, 620 00, zast. JUDr. Filipem Mochnáčem, advokátem se sídlem Heršpická 5, P.O.Box 53 639 53 Brno, proti žalovanému **Ministerstvu vnitra ČR, odbor azylové a migrační politiky**, oddělení pobytu cizinců, Jihomoravský kraj, Hněvkovského 30/65, 617 00 Brno, o žalobě proti nečinnosti správního orgánu,

t a k t o :

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žalované se nepřiznává náhrada nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Krajskému soudu v Brně byla dne 27.5.2013 doručena žaloba datovaná 24.5.2013 v níž žalobkyně namítá, že 15.8.2012 podala žádost o prodloužení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu na území ČR za účelem podnikání, která byla zaevidována pod č.j. OAM-52182/DP-2012, kterou postupně doplnila všemi potřebnými náležitostmi. Žalobkyně odkazuje na ust. § 71 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) a dále namítá, že i pokud by na projednávaný případ dopadalo ust. § 169 odst. 1 písm. e) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“), je zřejmé, že lhůta pro vydání rozhodnutí žalovaného již marně uplynula. Žalobkyně dále uvádí, že se po marném uplynutí lhůty v souladu s ust. § 80 správního řádu obrátila dne 15.2.2013 na nadřízený správní orgán, tj. ministra vnitra ČR s podnětem k učinění opatření proti nečinnosti žalovaného. Nadřízený správní orgán vydal opatření proti nečinnosti ze dne 22.3.2013, č.j. MV-30906-3/SO-2013, které bylo doručeno žalobkyni dne 19.4.2013a kterým bylo žalovanému uloženo vydat rozhodnutí ve věci samé do 30-ti dnů. Žalovaný i přes toto opatření rozhodnutí ve věci samé do dne podání žaloby nevydal.

Vzhledem k uvedenému postupu došlo a dochází k neoprávněnému zásahu do práv žalobkyně, přičemž je zřejmé, že žalovaný nevydáním rozhodnutí ve věci samé ve shora uvedené zákonem stanovené lhůtě zůstává nečinný. Žalobkyně proto navrhuje, aby soud vydal rozsudek, kterým by uložil žalovanému povinnost vydat rozhodnutí ve věci v řízení o žádosti žalobkyně vedeným pod č. j. OAM-52182/DP-2012 a dále povinnost nahradit žalobci náklady řízení.

Dne 8.8.2013 došlo soudu vyjádření žalovaného, v němž žalovaný uvádí, že žalobkyně žádost o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu za účelem podnikání podala dne 15.8.2012 a jako náležitosti doložila pouze fotokopii cestovního dokladu a plnou moc. Jelikož žádost neobsahovala všechny zákonem stanovené náležitosti, žalovaný vyzval žalobkyni resp. zmocněnou zástupkyni dne 8.9.2012 k odstranění vad žádosti a zároveň přerušil řízení podle § 64 odst. 1 písm. a) správního řádu. Zmocněná zástupkyně požádala dne 23.10.2012 o prodloužení lhůty k doložení požadovaných listin o 30 dnů a zároveň o přerušení řízení, čemuž žalovaný vyhověl na dobu 10 dnů od doručení tohoto usnesení. Náležitosti byly k žádosti doloženy až dne 22.11.2012 a teprve poté bylo možno provádět v řízení úkony potřebné ke zjištění stavu věci a za tím účelem předvolal správní orgán žalobkyni k výsledku na 19.3.2013, z něhož se omluvila a stanovil nový termín výsledku na 15.4.2013. Žaloba na nečinnost není důvodná, podaná účelově. Dodržení lhůty pro vydání rozhodnutí nesmí být na újmu správně a úplně zjištěného skutkového stavu věci, a proto žalovaný ve věci činil a činí úkony shora uvedené a je zřejmé, že žalobkyně tyto úkony opakovaně maří. Náklady řízení žalovaný nepožaduje, navrhl, aby bylo rozhodnuto, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, souhlasil s rozhodnutím věci bez nařízení jednání a navrhl soudu zamítnout žalobu jako nedůvodnou.

V replice k vyjádření žalobkyně namítá, že žalovaný nesprávně vykládá pojem nečinnosti správního orgánu, který je podle něho v případě, pokud je správní orgán zcela pasivní. S tímto názorem žalobkyně nesouhlasí a cituje z článku JUDr. K.F., Ph.D. Tam vyslovena definice pojmu nečinnosti je obecně přijímaná a dopadá na projednávanou věc. Žalobkyně netvrdí, že správní orgán je absolutně nečinný, ale nečinný v tom smyslu, že se dopouští neodůvodněných průtahů ve správním řízení, kdy, ač provede nějaký úkon, dávno porušil svoji zákonnou povinnost vydat rozhodnutí ve věci samé v zákonem uložené lhůtě. Žalobu v projednávané věci nelze posoudit jako účelovou, žalovaný zákonem stanovené povinnosti neplnil a neplní a je nepochybné, že je nečinný. Řízení u žalovaného bylo zahájeno dne 15.8.2012, podnět k učinění opatření proti nečinnosti byl podán dne 15.2.2013 a žaloba 24.5.2013. Ke dni podání repliky ke dni 2.9.2013 žalovaný rozhodnutí ve věci samé i nadále nevydal, ač nadřízený správní orgán žalovaného vydal dne 22.3.2013 opatření proti nečinnosti žalovaného, jímž žalovanému uložil vydat rozhodnutí ve věci samé do 30-ti dnů od doručení tohoto opatření. Toto opatření proti nečinnosti žalovaného bylo žalobkyni doručeno dne 19.4.2013. Přesto žalovaný zůstal nečinný až do současné doby. Vyslovil souhlas, aby ve věci bylo rozhodnuto bez nařízení jednání.

Dne 18.11.2013 žalovaný zaslal soudu rozhodnutí ze dne 7.11.2013, č.j. OAM-52182-27/DP-2012, kterým žalovaný rozhodl o žádosti o prodloužení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu podanou žalobkyní tak, že se žádost zamítá a toto rozhodnutí bylo zmocněnému zástupci žalobkyně doručeno dne 11.11.2013 jak vyplývá z připojené doručenky.

Podle ust. § 81 odst. 1 soud rozhoduje na základě skutkového stavu zjištěného ke dni svého rozhodnutí. Podle odst. 3 téhož paragrafu, soud zamítne žalobu, není-li důvodná.

Z rozhodovací činnosti Nejvyššího správního soudu (např. rozsudek ze dne 27.9.2013, č. j. 9Ans 6/2013-25) vyplývá, že rozhodující soud musí mít v době rozhodnutí o žalobě povědomí o tom, zda rozhodnutí žalovaného již bylo žadateli doručeno či nikoliv a zda měl tudíž faktickou možnost se s ním seznámit a zda měl vůbec reálnou možnost využít svých dispozičních práv a reagovat na tento úkon, např. zpětvzetím žaloby, aniž by byl soud povinen po vydání rozhodnutí žalovaného vyzývat stěžovatele k tomu, aby využil svých dispozičních oprávnění a vzal žalobu zpět. Ze shora uvedeného vyplývá, že rozhodnutí bylo zmocněnému zástupci žalobkyně doručeno dne 11.11.2013 a soud ponechal žalobkyni přiměřený časový prostor pro reakci na ukončení nečinnosti až do dne svého rozhodnutí tj. 30.12.2013.

Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu, č.j. 1 Ans 4/2008-62 ze dne 25.6.2008 „řízení o žalobě na ochranu proti nečinnosti správního orgánu nelze zastavit podle § 47 písm. b) s.ř.s. z důvodu uspokojení navrhovatele po podání žaloby. Pokud bylo po zahájení soudního řízení vydáno rozhodnutí či osvědčení, čímž došlo k ukončení tvrzené nečinnosti správního orgánu, a žalobce nevzal žalobu zpět, soud ji zamítne podle § 81 odst. 3 s.ř.s. Pro tento případ je žalobce povinen nést nepříznivý následek svého procesního neúspěchu v podobě povinnosti uhradit žalovanému náklady řízení (§ 60 odst. 1 s.ř.s.). I zde se však může uplatnit pravidlo § 60 odst. 7 s.ř.s. (nepřiznání náhrady nákladů řízení z důvodů hodných zvláštního zřetele).“ (NSS EJ 366/2008).

Ze shora uvedeného je prokázáno, že žalovaný dne 8.11.2013, tj. ke dni rozhodnutí soudu rozhodl o žádosti žalobkyně.

Soud proto ve smyslu ust. § 81 odst. 3 s.ř.s. žalobu zamítl.

Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., ale úspěšný žalovaný náhradu nákladů řízení nežádal, tudíž nepřichází v úvahu uplatnění pravidla podle § 60 odst. 7 s.ř.s.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 30. prosince 2013

JUDr. Milada Haplová, v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Karolina Marešová